

xll u5075
5/6/08

**Συνέντευξη τύπου της Συνόδου των Πρυτάνεων
και των Προέδρων των Δ.Ε. των Ελληνικών Πανεπιστημίων
Αθήνα, 5/6/2008**

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ

Διακομματική Επιτροπή για την Παιδεία, έτσι ώστε τα Κόμματα με συναίνεση και αμοιβαίες υποχωρήσεις να αποφασίσουν από κοινού με τους φορείς της Εκπαίδευσης όλες τις απαραίτητες αλλαγές για όλες τις βαθμίδες της, ξεκινώντας από την Πρωτοβάθμια, χωρίς κομματικές σκοπιμότητες και συντεχνιακές λογικές, χωρίς αφορισμούς και γενικεύσεις, ζήτησε για μια ακόμα φορά η Σύνοδος των Πρυτάνεων σε έκτακτη Συνέντευξη Τύπου που παραχώρησε στο Ζάππειο Μέγαρο χθες (5/6/2008).

Εκ μέρους της Συνόδου μίλησε ο Πρύτανης του αρχαιότερου Ιδρύματος, του Πανεπιστημίου Αθηνών, καθηγητής κ. Χ. Κίττας. Ο κ. Πρύτανης τόνισε ότι η σημερινή συγκυρία για τα Πανεπιστήμια είναι εξαιρετικά δύσκολη. Τα τελευταία φαινόμενα βίας όπως ο τραυματισμός του Πρύτανη καθηγητή κ. Α. Μάνθου κατά τη συνεδρίαση της Συγκλήτου του Α.Π.Θ., οι εγκληματικές επιθέσεις σε βάρος υπαλλήλων Πανεπιστημίων εν ώρα καθήκοντος, οι βίαιες διακοπές των συνεδριάσεων των Πανεπιστημιακών Οργάνων και η ομηρεία των μελών τους, όπως αυτή που συνέβη χθες στο Πανεπιστήμιο Μακεδονίας, όταν δεν λαμβάνονται οι αποφάσεις που ορισμένοι επιθυμούν να επιβάλουν αλλά και οι συμπλοκές ομάδων «φοιτητών»(;), ή η παρεμπόδιση και η ακύρωση των δημοκρατικών εκλογικών διαδικασιών για την ανάδειξη των Πανεπιστημιακών Αρχών έρχονται να αποδομήσουν σε επικίνδυνο βαθμό τη λειτουργία του Δημόσιου Πανεπιστημίου. Παράλληλα επεσήμανε ότι είμαστε όλοι μάρτυρες μιας εντεινόμενης κομματικής αντιπαράθεσης για τα θέματα της Παιδείας με «όμηρο» το ίδιο το Πανεπιστήμιο. Ο πύρινος κομματικός λόγος συχνά απονευρώνει τις προϋποθέσεις του ήπιου λόγου, ακυρώνοντας κάθε προσπάθεια ουσιαστικού και δημοκρατικού διαλόγου.

Οι εκπρόσωποι των Πανεπιστημίων επανέλαβαν τις προτάσεις της Συνόδου των Πρυτάνεων για τη λειτουργία των Πανεπιστημίων και, μεταξύ άλλων, κατέληξαν στα εξής σημεία:

- **Λέμε «όχι» στις «δυναμικές μειοψηφίες» που καταλύουν τη λειτουργία των Πανεπιστημίων, που καταλύουν το Άσυλο και παρεμποδίζουν τον ελεύθερο διάλογο, την ελεύθερη διακίνηση των Ιδεών.**

- Λέμε «ναι» στην κινητοποίηση όλων των μελών της πανεπιστημιακής κοινότητας για την προάσπιση της ομαλής λειτουργίας των Ιδρυμάτων μας.
- Λέμε «όχι» στις κομματικές αντιπαραθέσεις για την Παιδεία.
- Ζητούμε διακομματική συναίνεση. Τούτο πρέπει να επιτευχθεί μέσα από Διακομματική Επιτροπή της Βουλής. Είναι η μόνη οδός για την Παιδεία που όλοι θέλουμε στον τόπο μας.
- Ζητούμε μια συναίνεση που πρέπει να έρθει μέσα από συγκεκριμένα και σταθερά βήματα σε σύντομο χρονικό διάστημα.
- Μια συναίνεση που πιστεύουμε ότι πρέπει να στηριχθεί στις ακόλουθες αυτονόητες προϋποθέσεις για μια Παιδεία αντάξια των προσδοκιών της ελληνικής κοινωνίας. Οι προϋποθέσεις αυτές είναι:
  - Αναδιάρθρωση της πρωτοβάθμιας και της δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, γιατί οι φοιτητές μας στα Πανεπιστήμια δεν προκύπτουν εν κενώ, τους υποδεχόμαστε σχεδόν διαμορφωμένους από τις δύο άλλες βαθμίδες.
  - Ουσιαστική ενεργοποίηση της Συνταγματικά κατοχυρωμένης θεσμικής θωράκισης της αυτοδιοίκησης της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης. Μιας αυτοδιοίκησης που ισχύει σε όλα τα Ανώτατα Εκπαιδευτικά Ιδρύματα των προηγμένων χωρών και όχι μόνο.
  - Οικονομική ενίσχυση της Παιδείας στο σύνολό της τουλάχιστον στο 5% του Α.Ε.Π.
  - Ενίσχυση των υποδομών σε κάθε βαθμίδα της εκπαίδευσης, έτσι ώστε μαθητές, φοιτητές, δάσκαλοι, καθηγητές και πανεπιστημιακοί να σπουδάζουν και να εργάζονται σε ένα περιβάλλον αντάξιο των προσδοκιών της κοινωνίας και στο ύψος του λειτουργήματος της Εκπαίδευσης.
  - Εξασφάλιση της πρόσβασης σε κάθε βαθμίδα της Εκπαίδευσης και επιλογή των αξίων για την Ανώτατη Εκπαίδευση με αξιокρατικό σύστημα, χωρίς καμία ταξική ή άλλη διάκριση.

- Αναγνώριση και κατοχύρωση των επαγγελματικών δικαιωμάτων των αποφοίτων μας.
- Διά βίου Εκπαίδευση και Επαγγελματική Κατάρτιση για να καλύπτονται τα κενά που δημιουργούνται για όσους αποφοιτούν από την Τριτοβάθμια Εκπαίδευση ή δεν μετέχουν σε αυτήν.

Αποτέλεσμα αυτής της συναίνεσης θα είναι και η εξαφάνιση των αιτίων που οδηγούν στην ενεργοποίηση των ομάδων διαμαρτυρίας και επιβολής της βίας, τις οποίες βλέπουμε σήμερα να δρουν όχι μόνο στον χώρο των Πανεπιστημίων, αλλά και ευρύτερα.